

FRANCESC DE P. MESTRES, editor d'El Cep i la Nansa

i alguns contes per llegir-los d'amagat

No sabem ben bé si bardera poch ha fet de la literatura acudit o de l'acudit literatura. Però en el fons tant és: la bona literatura sempre sorprèn, ens agafa desprevinguts i no es deixa classificar així com així. Els (pseudo)contes de bardera poch tenen la virtut de no caure en un costumisme-segle-XXI i, alhora, escapen de l'onanisme autoreferencial de la literatura de tall postmoderna. Del sarcasme a la ironia, de la petita epifania a l'absurd, de l'humor negre a l'escatologia: un recorregut mig grotesc mig esperpèntic de la mà d'ancians venerables, adolescents andrògins, serps malvades, conills, lleons, micos, arlequins, núvols, aranyes... Una aposta radical, reflexiva i intel·ligent, amarada d'inconformisme i desencís.